

Justina Randelj
Cvetučiće

CVETUČICE

Justina Randelj

VLASTITA NAKLADA JUSTINE RANDELJ
PODRAVSKE SESVETE, 2019.

IMPRESSUM

Edicija:
Cvetučice

Autorica:
Justina Randelj

Predgovor i lektura:
Verica Rupčić

Tisak:
Tiskara "Brzi"
Budančevica

Naklada:
200 primjeraka

ISBN 978-953-59904-1-3

Vlastita naklada autora.
Podravske Sesvete, 2019.

PREDGOVOR

“Cvetučiće” je druga knjiga Justine Randelj, spisateljice koja prikuplja dragocjena sjećanja u vremenu te ih čuva u svojoj poeziji i zapisima.

U prvom dijelu knjige su pjesme kajkavskog izričaja specifičnog za sesvečki kraj, koje je napisala sama autorica. U drugom pak dijelu knjige su kazivanja sumještanki, kao i pjesme u različitoj formi posvećene vjeri. Sve su to pjesme koje govore o nekim minulim vremenima, običajima, igrama, svemu što je zaboravljeno, a tek se rijetki sjećaju. Čitajući njezine pjesme otkrivamo ljubav i privrženost svojemu rodnome kraju u kojemu živi čitav život. U stihove je pretočen težak i mukotrpan život, koji u sebi nosi i ljepotu protkanu duhom tradicije i veselja u nekim prigodama. Sam naziv knjige posvećen je cvatu konoplje, koji su spretne, marljive i domišljate podravske žene znale obraditi i na poseban način unovčiti.

Justina je svjedokinja istine i vremena, koju izražava svojom poezijom. Iskreno svjedoči o tegobnosti života, o bolno trnovitim životnim putima, ali i dragocjenim rijetkim trenucima radosti. Nekoliko je pjesama autobiografskih (“Majka”, “Moja mama”), a ima i bećarca posvećenog Sesvečanima, kao i pjesama o ljudima koji su obilježili pojedina razdoblja (“Šofer Nacek”). Pjesme opisuju običaje (“Čejanje perja”, “Ivanjske iskrice”, “Kolinje”, “Malo culo”). I sjećanje na djetinjstvo i razne igre (“Dečje igre koje so se negda igrale v Sesvetam”, “Igranje tičic...skrivanca...na jednoj nogi”, “Prnkena lopta”).

Justina je pored svoje velike ljubavi prema glazbi i pjevanju, kroz svoj život prikupljala raznovrsnu građu, koju je brižno zapisivala i zatim oblikovala pjesme. Također je prikupljala sjećanja svojih prijateljica i susjeda te ih zapisivala i tako sačuvala od zaborava. U knjizi je opisala sve dijelove nareda-tkalačkog stana i kolovrata, koji su ženama bili izuzetno važni u prošlosti jer su tkanjem doprinosile životnom opstanku obitelji. Posebni dio u knjizi je posvećen Josipu Stadleru, utemeljitelju Družbe sestara služavki maloga Isusa. Tu su i pjesme posvećena časnim sestrama. Također i molitvene pjesme i litanije.

Ova je knjiga i svojevrsni dar, koji je Justina posvetila 50. godišnjici svojega braka sa suprugom Ivanom.

Verica Rupčić

Svatovi Justine i Ivana Randelja

BILJEŠKA O SPISATELJICI

Justina Randelj - svestrana žena s puno posebnosti, koje ju izdvajaju od drugih i čine jedinstvenom.

Živi u Podravskim Sesvetama od rođenja. Voli svoj zavičaj za koji je vezana neraskidivim sponama i to se ogleda kroz sve oblike njezinog života i stvaranja.

Rano je ostala bez oca te su je u teškim životnim uvjetima othranile majka i baka pa iako je bila odlična učenica i voljela školu i učenje, nije bilo mogućnosti za školovanjem. U djetinjstvu i mladosti je imala težak život, a tako je i danas. Trebalo je puno i teško raditi da bi se preživjelo i djecu školovalo. Mukotrpan rad od rane zore do kasne večeri, kad radi kao nadničarka u berbi duhana ili na svom poljoprivrednom gospodarstvu, iscrpljuje, ali je često i nadahnuće. U predahu kad nađe malo slobodnog vremena izrađuje cvijeće od krep papira, "prerisava" mustre na tkaninu-kao predloške za našiv te našivava i to pomalo zaboravljenom tehnikom sesvečkog veza.

Glazbeno je nadarena i oduvijek je voljela pjevati. Od malena pjeva u crkvenom zboru, vodi pjesme na misama, zornicama, večernicama, na križnom putu, predvodi molitve kod odra i sprovoda. Još u školi se isticala u literarnoj, dramskoj i recitatorskoj grupi. Vrlo je svestrana. Njeguje tradiciju i običaje pa je u svatovima po starim običajima predvodila kolo, pisala je pjesmice za rođendane i druge prigode, kao i govore za preminule.

Članica je kao vodeći glas Hrvatskog folklornog društva "Sesvečice", koje njeguje izvorni folklor i običaje Podravskih Sesveta s kojim je nastupala diljem Hrvatske i Europe.

I ono što je vrlo neobično - Justina je "narodna liječnica" i pruža pomoć sumještanima: masira, namješta i izvlači živce metodom staklenki, po hitnoj potrebi vadi zube, a imala je i slučaj kad je porađala susjedu. Uvijek je spremna pomoći i sve što radi predstavlja joj vezu između nje i čovjeka, nastojeći ovom svijetu i čovjeku dati i ostaviti najbolje što ima.

Sudjelovala je na Festivalu žena iz ruralnih područja Koprivničko-križevačke županije održanom u rujnu 2018. godine u Koprivnici. U zapaženom nastupu je predstavila svoj život kroz kreativnost i svestranost sa svim svojim posebnostima. Nositeljica je priznanja za svestranost, njegovanje običaja i tradicije te za literarno stvaralaštvo na kajkavštini.

Napisala je i izdala knjigu pjesama “Težek život v pesmi”. Ovo je njezina druga zbirka pjesama “Cvetučiće” pisana kao i prva kajkavštinom specifičnom za Podravske Sesvete. Pjesme govore o nekim minulim vremenima, o zaboravljenim običajima, o svemu što je činilo život prošlih generacija. Justina zna prepoznati znakove vremena i kad mine dan, u miru svoga doma, prisjeća se djetinjstva i priča ljudi iz prošlosti pa u tišini svoga srca zapisuje stihove.

Svi mi ponekad moramo stati i razmisliti pred putokazima života jer nam se čine nedovoljno jasni i pitamo se koji je put za nas najbolji. Justina je kroz život uvijek znala kročiti pravim putem i pri tom širiti optimizam, vjeru i životnu radost.

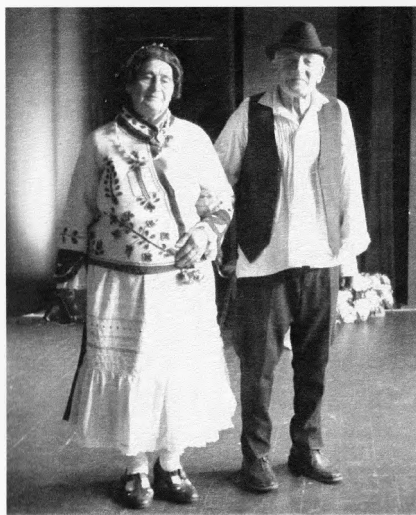
Svime što radi i čime se bavi čuva od zaborava tradiciju i sve ono što čini kulturni identitet Podravske Sesvete, a time i cijele Podravine. Posebice svojim pjesmama daje nam sponu s prošlim vremenima i obvezu da svi s ponosom čuvamo kulturnu baštinu, tradiciju, izričaj i običaje svojega kraja te ih prenosimo na mlade naraštaje.

Verica Rupčić

Svatovi Justine i Ivana Randelja

FESTIVAL ŽENA IZ RURALNIH PODRUČJA KOPRIVNIČKO-KRIŽEVAČKE ŽUPANIJE

Justina Randelj je sudjelovala na Festivalu žena iz ruralnih područja Koprivničko-križevačke županije 15.rujna 2018.g. u Koprivnici. U okviru svojega nastupa predstavila je sve elemente svojega života, svoju svestranost i kreativnost s naglaskom na njegovanje tradicije, kulturne baštine i običaja Podravske Sesveta, a posebno izričaja kroz predstavljanje svoje prve knjige “Težak život v pesmi” te recitiranja pjesme.

Festival se provodi niz godina kao jedinstveni projekt u Hrvatskoj s ciljem afirmacije žena iz ruralnih područja i promocije različitosti života današnje žene u ruralnim područjima. Posebni cilj projekta je doprinos promicanju ravnopravnosti spolova te jačanje položaja žena u društvu i umrežavanje žena radi unapređivanja položaja žene u ruralnom prostoru, razmjene iskustava, znanja i vještina u cilju podizanja kvalitete života u ruralnim područjima, očuvanja obitelji te kulturne baštine, tradicije, izričaja i običaja Podravine i Prigorja. Za sudjelovanje na festivalu je bitna svestranost i kreativnost žena, a dodatni naglasak je na njihovim posebnostima.

Justina je ostvarila zapažen nastup jer je na jedinstven i dojmljiv način prezentirala svoj život, koji iako je težak, ima svu ljepotu, ispunjava je i čini sretnom u svemu što radi i čemu je posvećena. Uvijek spremna pomoći, prikupiti starinu, sačuvati od zaborava, podijeliti s drugima. A to je ono što je čini posebnom i jedinstvenom.

U okviru festivala nositeljica je priznanja za svestranost, njegovanje običaja i tradicije te za literarno stvaralaštvo na kajkavštini.

Verica Rupčić

Kak se negda delalo v Podravskim Sesvetama

Jela Tudić

Nared - dijelovi nareda

1. Stupi	13. Cepci
2. Prečke	14. Šipke
3. Zagvozde	15. Grabljice
4. Vratilo veliko i mačka	16. Brdo
5. Vratilo malo	17. Mičalnice
6. Kobila	18. Škarice
7. Deska za sedenje	19. Spone
8. Podložnjaki	20. Čunjek
9. Konjići	21. Cevi
10. Klini	22. Osnova
11. Bilo	23. Vutek
12. Škripci	i na kraju platno

CVETUČICE

Na parcelam v bereke
Bez vuklinkov ravnice,
Obavezno nuz meče
Posađene kukuljice.

Narasle so visoke
Čak i preko tri metra,
A na vrju široke
Punc crnoga semena

Kukuljice osušene
Na križe so mlatili
Za zrno zrešetano
Dobro so sem platili

Ono drugo bez zrnja
To so bile cvetučice
Ekstra so se rezale
I vezale v ručice
Na kanalu močile
Vadile i sušile
To so turjače bile
I gunje napravile

Sad se više ne sade
Ni teške kukuljice
I ne zebirajo
Med njema cvetučice

Konoplje so to bile,
A neso se pušile
Sad je pak drugo vreme
Niko ne prodaje seme.

Kolovrat - dijelovi

1. Truplo
2. Kotač
3. Vrpca
4. Kvačeljnak
5. Peruknica
6. Špulja
7. Kvačica
8. Šarafi
9. Klinci i predi

KAK SE NEGDA DELALO V NAŠEM SELU PODRAVSKE SESVETE

Baš je lepo moje selo malo
Da je vekše ne bi ni valjalo,
To je škrinja puna sega blaga
Ta baština sakomu je draga.

Vu njem ljudi tak puno delajo
Da za život čem više imajo,
Takvi so i naši stari bili
Sačem so se odnavek mučili.

Na cigleni blato so gazili
Kaj bi z njega cigla napravili,
A prije so šibljom obijali
V nuter puno zemlje nabijali.

Na fundament so nametali
poceke,
A na krov slamu od rži velike,
Dok so počeli cigla delati
Počeli so i vekše iže zidati.

Na zidu so imali vekše obloke,
A na stolu menše obroke
Za ruček so jeli žgance i
prežganu juvu,
A za poldan malo mleka i
pogaču suvu.

Za večeru so jeli sira i slaninu
Kokružnjaču ili kajganu finu
Kak so se cel' den strašno
nadelali

Brzo so se pomoljili i ftečno
pospali.

Žene so pak svoje posle delale
Rano v proleć so konoplje
posejale,
Kaj bi puno platna natkale
Družinu zoblekle i ormare
nadunkale.

Težaki kod Andrije Dergeza

Težaki kod Andrije Dergeza na plastu

Jela Rep

Ana Šantić i Jela Pintarek

Dok so konoplje narasle za
pukati
Sekirom se je moralo
korenje opsekati,
Ručice so se v kanalu tujen
dana močile
I nazaj z vode i z blata
vadile.

Na prestirki so se morale
dobro osušiti
I onda na stupi pod orejom
dobro stuči,
Puzderje se odmikavalo na
trlici trlo
Kaj so se žveneli preluči.

Od trlice se na grebenu
mikalo
Na povosmo i turjače
odebralo
Povosmo je bilo za platno
tenše,
A turjače za platno
deblješe.

Na zimu na kolovratu
sprelo
Na rašek navijalo na
predeno,
Z predena namatalo na
klupko
Na snovačam osnovalo do
osnutka.

Osnovano se na nared navijalo
Preko mičalnic i brda prepeljivalo,
Na naredu v platno zetkalo
Z čunkom sim tam porivavalo.

Turjače so v prelce prele
Na naredu v gunje dele,
To se je moglo nekak prodati
I nekakve novčece imati.

Zetkano platno na travi plajalo
Tijen dana okretalo z vodom polevalo,
Nekaj se platna na desetke motalo,
A nekaj v suknje našnjitalo.

Suknje so na sebi sneje imale
Na svetke po selu z njema se štimale,
Takva je nošnja i sad lepa nam
Kakva se negda nosila v Podravskem Sesvetam.

Jela Palaić, Justina Randelj i Jela Kovačić

Težaki na imanju Justine Randelj

ČEJANJE PERJA

Na kraju naše vulice
Imali smo meljina,
Vu njem je kokruza mlel
Gazda Vungel Ivina.

Negda ga je zamenjil
Stari Pašta vu meljinu,
Kak je navek bagoša žvakal
Nervozeral je gazdu Ivinu.

Ivinova žena Zora
Bila je prava gazdarica,
Vredna švelja i tkalja
I vrhunska popevalja.

Jenput nas je v zimi zvala
Kaj bi se perje ščejaló,
Mama i ja smo se za to
Pripravljale jako veselo.

Skupila je puno žen fiži
I se so okre stola posedale,
Na stolu je bila blazina
I gusje perje za čejanje.

Čejalo se v rešeto
Ili vu malu struganku,
Zora nam je točila likera
Koji je bil na peči na banku.

Dok se je perje ščejaló
Tak se je premilno popevalo,
Sakakve negdašnje pesme
Se koje se sme i koje se nesme.

Na putu smo se od Zore
oprašćale
I po strugankam nabijale,
Zora je jako vesela bila
Kaj je čejanje lepo obavila.

Justina Randelj - čejanje perja na Picokijadi

IVANJSKE ISKRICE

Celu godinu se moralo
Tenko graničkovlje skupljati
I ozađ negde nuz vrčaka
Na jednu vrpu nametati.

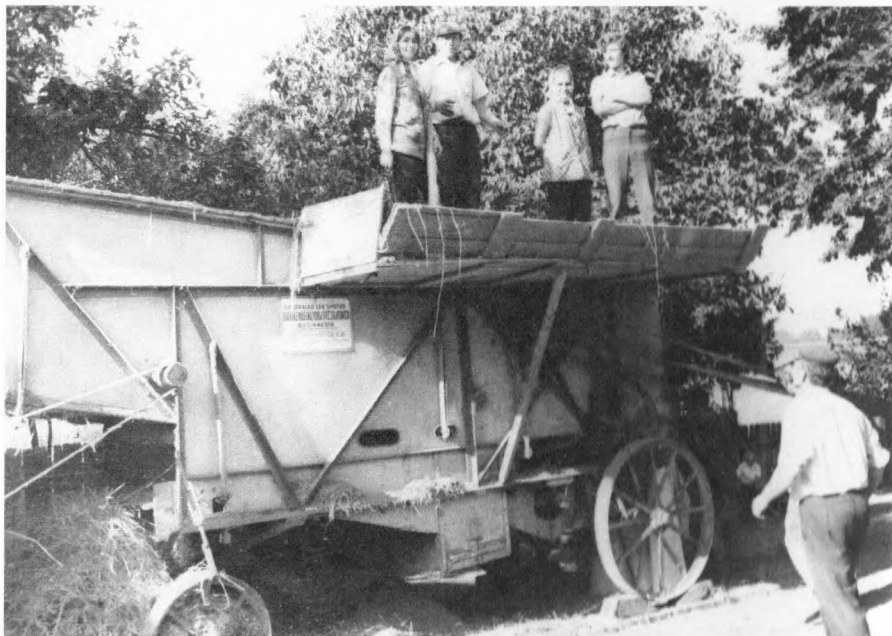
Prije Ivanja još po dnevnu
Deca neso mogla dočekati,
Čak od polne pak se do noći
Stali so granje donašati.

Bilo je v sakojoj vulici
Bar po tri četiri vrpe,
Vužgalo se je po kmici
Pri ivanjskoj maloj iskrici.

Bilo je navek puno dece
I tak so bili veseli,
Od vrpe do vrpe bežali
Vužgane ogarke nošali.

Dok se je kres razgorel
Čule so se starinske pesme,
Samo se okre jognja vrtelo,
A po kmici se neje smelo.

Kak je sakud saj kres pogorel
Bile so dima pune vulice,
A po mraku so se bleščale
Još samo ivanjske iskrice.

Mašinarje na drešu

PESKULJAČE

Ako v Prugovec pojdeš
Od groblja skreneš desno,
Mam v Peskuljače dojdeš
I neje ti više tesno.

Tu so si Sesvečani
Na kleti broje deli,
Mukta baš kak Turci
Prugovca zaposeli.

Na samem ulazu v breg
Fičko i Žabec Vladina,
A čisto na drugem kraju
Baula i Minkiš Ivina.

Gorice so posadili
I kleti napravili
Ima i drugi goričarov,
A najviše Sesvečanov.

Kak so vredni v Sesvetam
Tak so i v Prugovcu mam,
Nekoji so jem zavidni
Čak bi šteli prisvojiti.

Saki bi moral navek
Svoje posle delati,
More se i veseljiti
Ali tuđe ne dirati.

Goričari kod staroga dede od Dergez Andrije

ZDRAVI ZUB

Došla je jemput k meni
Jedna stareša sneja,
Zub ju je strašno bolel
Neje joj bilo do smeja.

Ja sem se začudila
Jerbo je peše došla,
Kak je k meni pošla
Z drugog kraja sela.

Zuba sem joj zvadila
Jer se je malo šklecal,
Rakiju sem natočila
To je bila dezinfekcija.

Al' je ta ista sneja
I drugi den došla,
Kaj bi zuba zvadila
Misleći ništ ne košta.

Još ja nesem ni znala
Zdravoga bi zvadila,
Njezinoga sem muža
Na vrate spazila.

On je fort išel za njom
Na biciklu polako,
Samo je on znal dobro
Da oče piti jako.

Ja nesem baš ftegnola
Ni pogledati zuba,
Rakiju je gutnola
I odbežala bez duva.

ŠOFER NACEK

Vu tem našem življenju
V lepoti i trpljenju,
Sako ima pute svoje
Neko teške neko boljše.

Ako doješ na dve steze,
A samo je jedna prava,
Moraš imati dobre veze
Da te tam ne boli glava.

Ima neko ko nas vodi
Na sakakve naše pute,
Ima neko ko nas vozi
Koga nemro da nalute.

Naccka je Božja milost
Za svoje pute odebrala,
A Marija Božja mati
Na te pute fort čuvala.

Škriljak Nacek zločest nesí
Budi dober tak kak jesi,
Plaća te čeka na nebesi
Obrv toga gde sad jesi.

1. Smotra folklorá u Podravskim Sesvetama

Otvorenje pisanice u Čurgu u Mađarskoj

Justina Randelj i gazdarica Milica Medurečan

ČESTITKA ZA VUZEM

Isus je muku trpel ,
I strašno se je mučil ,
Kaj bi za se nas.
Lepo, nebo dokučil.

Mi smo grešniki stari,
Kak negda tak i sad.
I sad ga raspinjemo
A isus nas ima rad.

Srce je naše težko,
Od grejov odvrnoti,
I se naše odanje,
Na pravi put vrnoti.

Kaj bumo za vuzem .
Jeden drugomu dali .
Kaj bi bilo tak lepo,
I nebi se pokajali.

Topla reč od srca,
Koja nas lepo dira,
Iskreni smej na licu,
Donel bi sakomu mira.

Sesvečka pisanica kod Josipa Cugovčana

KOLINJE

Okre svetoga Jendraša
Počeli smo pripravljati
Zvali smo Đuku pajdaša
Nek dojde svinjče zaklati.

Imali smo tak nerosca
Trebalo je ga skopiti
Kaj nebu meso smrdelo
To se trebalo prije obaviti.

Dok smo to sve pribavili
I čoveke prikupili
Oblapili smo se klati
I po redu posle delati.

Krv smo spravili za ćurke
I svinjče fest osmudili
Ostrugali i oprali
I creva za ćurke očistili.

Slaninu pak za ocvirke
Cvrli vu velikoj ranjici
A meso na debele šnjite
Zalejali v čebrieci.

Boncence šunke i podbranjke
Nasoljili v kacu
I ostavili dva tijena
Nek odstoji v pacu.

Od rasolja se moralo oprati
I v sušaru na kuke nametati.
S drve stija potikati
I dva tijena posušati.

JENPUT DOK BUDE

Jenput dok bude
I taj den došel
Dok bude saki z ovoga
Na onaj svet pošel.

Morti bude priroda
Sad tak lepo cvela
Ili bude zemlju
Prekrila zima bela.

Dok bude to došlo
Nitko nemre znati
Koliko bumo let
Onda mogli imati.

Samo jedno znamo
I imamo veru tu
Da nam duša bu
Otišla na zadnji sud.

Zato moramo trpeti
I sakomu dobri biti
A ono kaj ne dobro
Bog bu moral presuditi.

*Otkrivanje raspela na početku Podravske Seseveta
"Sesvečice" i Kruno Posavec koji je to sve ručno izradio*

MALO CULO

Culo je bilo mala vreća
Negde okraj trideset kil
To se leko zaiti na pleća
I z tem si batrivneši bil.

Ja sam to malo culo
Na tačkam vozila
I nigda ni bilo puno
Dok sem išla z meljina.

Mama je doma čudno gledela
Ne mogla dojt k sebi
Melju je prasici skinjavala
Ne znala jer bi zela il ne bi.

Melje je navek bilo malo
Al se nekak preživljavalo.
Bog je dragi to blagoslovil
I za krizu se neje znalo.

Justina Randelj i Marija Beljan

DEČJE IGRE KOJE SO SE NEGDA IGRALE V SESVETAM

Na cuckovoj strani
Kak deca smo se igrali,
A koda je to bilo vlani
Na putu pred ižom v grabi
Igru na cuckovoj strani

Preko grabe smo skakali,
A cucek je lovil v grabi
Od njega smo se mikavali
Da nikoga tu ne zgrabi.

Dok bi koga cucek ščapil
Držal bi ga čvrsto v grabi,
Cucek bi sad bil taj drugi
Odbežal da koga zgrabi.

Po grabi smo se lovili
Pavek i Vladek Smuđinkin,
I još Valjina Virovkin

Z druge strane Plečić Perina
Repov i Minkišev Ivina i
Slave Repove Marica
Moja dobra pajdašica.

Ja baš nesem smela puno
Z muškem po putu skakati,
Marica je znala da bumo
Mi dve se smele same igrati.

IGRANJE TIČIC

To je bila lepa
Jedna igra stara,
Koju smo igrali
Neje joj bilo para.

Nuz plot smo si stali
Kak male tičice,
Čekali da nam da
Netko jedno ime.

Jeden je po redu
Vu vuvo sem šeptal,
Počkoma polako
Od tiča ime dal.

Koji je počkoma
Tičicam dal ime,
Posle je na saj glas
Jednu po jednu zval.

Tičica pozvana
Mam je odbežala,
Treba za njom iti
Brzo ju vloviti.

Posle je tičica
Druge tak lovila,
Vu vrpju sterala
Jedna je sama ostala.

IGRANJE SKRIVANCA

Jeden je na žmerekčki
Naslonjil nekam glavu,
Nabrojil je do deset
Zgrabil priliku pravu.

Juril koda je splašen
Kaj bi nekoga našel,
A ostala družina
Dobrano se je skrila.

Sakuda se skrivalo
Po škednju i po senu,
I vu virjan petalo
Po strebljenem kocenju.

Nateknol si je jeden
Staroga lonca na glavu,
Vu vuve se zagvozdil
Imal je muku pravu.

Lonca smo vlekli k sebi
Delali pomoć pravu,
A onaj je z lonca van
Jedva zvlekel živu glavu.

IGRANJE NA JEDNOJ NOGI

Tak smo se mi igrali
Cel' den na jednoj nogi,
Po kockam smo skakali
Pogađaša terali.

Pogađaš od šaljice
Ili komada tanjera,
Glavno da dobro leti
Dok preko kocki tera.

Nacrtati šest kocki
Negde okre pol metra,
Trebalo je preskakati,
A na crtu ne stati.

Pogađaš se je hitil
Saki put v kocku drugu,
Dalje se je odrinol
Na jednoj nogi v krugu.

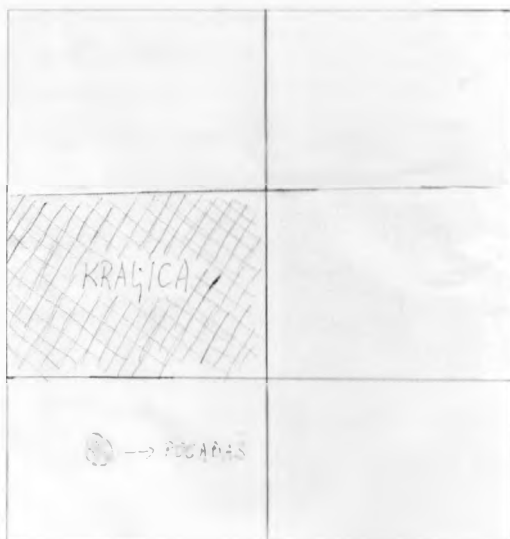
Na kraju preko glave
Pogađaš se pretil,
V koju kocku je opal
Kraljicu si nacrtal.

Na kraljici si mogel
Z obedve noge stati,
Po redu si tak mogel
Šest kraljici imati.

Igra je bila stara
Znali smo se igrati,
Dok nesi imal päre
Mogel si sam skakati.

Vane smo se igrali
Mišice smo jačali,
Nesmo fizi sedeli
Kompjutore šaltali.

Zato i sad moremo
Bormeš dobro delati,
Vu velike godinaj
Nemremo još vustati.

PRNKENA LOPTA

Sad se tak prisećam
Dok smo bili mali
Kak nismo kupovne
Igračke imali.

Sakakve smo igre
Detečje igrali
Na mokrem smo pesku
Mostičke delali.

Okre moje iže
Si su muški bili
Oni su i loptu
Prnkenu zmislili.

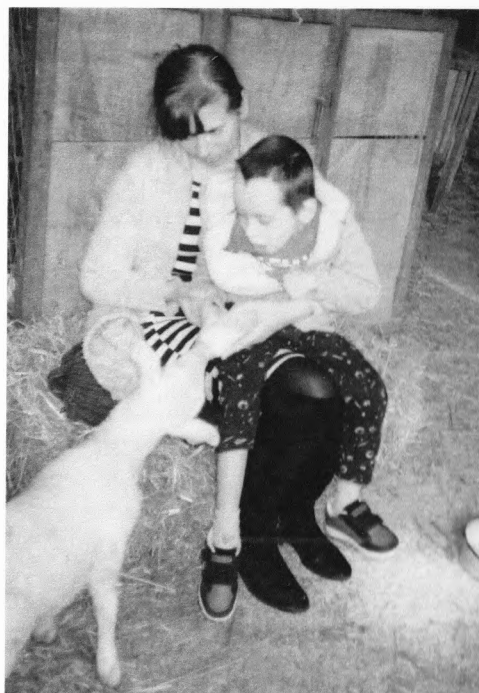
Na komad platna
Složili so slamu
Svezali i pazili
Da ne sukne v jamu.

Jeden je dobio od nekud
Nekak loptu pravu
Prvi put se je zgodil
I čavla pogodil.

Dečoki su mrđali
Da ju je nektko predr
Al su se pomirili
I drugu loptu složili.

Justina Randelj i "Sesvečice"

Maja i Mislav Randelj

PJESME
JANJE MOJE BIJELO

Jednog dana kupila je
Moja draga mama,
Meni jedno janje bijelo
Da ga nema selo.

Hajde, hajde janje moje bijelo,
Ja ću tebe maziti, paziti
S tobom ići u selo.

Visokom sam ogradicom
Ogradio tebe,
A ono me tužno gleda
Pa me srce zebe.
Hajde, hajde janje moje bijelo,
Ja ću tebe maziti paziti
S tobom ići u selo.

Jednog dana došo tata
Otvorio vrata,
Pa pobjeglo janje bijelo
Daleko u selo.
Hajde, hajde janje moje bijelo,
Vrati mi se da te pazim
Da ne ideš u selo.

POSLJEDNJI LIST

U tišini šumskog hrama,
Uz lagani titraj vjetra,
Jedan maleni žuti list,
Nečujno na zemlju odšeta.

Tiho se spušta do dna,
Gdje ga čeka postelja meka,
U prolazu kao da mahne,
I sve nas ista sudbina čeka.

Da li će ga itko prepoznati,
Na šarenom mekom sagu,
Samo poneka ptica u letu,
Tužno mu krikne u zamahu.

Još kad je bio na visokoj grani,
I gledao ponosno u daljinu,
Slutio je da doći će kraj,
I odnijet će svu njegovu taštinu.

Kad navale jesenje kiše,
A njega na grani nema više,
Samo će sjećanje ostati,
A ostalo sve se briše.

Težaki na pošumljavanju na šumariji na području Podravske Sesvete

MAJKA

Nije lako biti majka,
Život nije kao bajka
Drugom više sebi manje,
to je slatko odricanje.

Isus nam je majku dao
s križa kad je umirao.
Pokazao nam je tako
da slijedit ga nije lako.

Zato svaka majka ima
radost i bol u grudima.
Ali ona dobro znade
cijenu za sve njene jade.

Najljepše od sveg na svijetu,
osmijeh s usta na djetetu.
Majka bi i život dala
Da zatreba kad bi znala.

Unuka Ivana Rusan i baka Justina Randelj

MOJA MAMA

U maloj sobici sama,
sa osmijehom na usnama,
Čekala me je svakog dana
Moja draga mama.

Dok je mogla hoditi
i bolesne pohoditi
Kod mrtvih je molila
i do groba sprovodila.

Djecu mi je othranila,
od svakog zla branila,
Naučila ih je moliti
I u crkvu pohoditi.

Cijeli je život radila
i na ništa se nije žalila.
Bog joj snage davao
i sve probleme rješavao.

Sada nje više nema,
Meni se starost sprema,
Ali usprkos svemu
Zahvalna sam za brigu njenu.

Ana Posavec, moja mama

HVALA TI

Justina Randelj i Jela Kovacic

Hvala ti isuse mali
Za beskrajnu ljubav tvoju
Hvala ti što pogled svrneš
Na veliku bijedu moju

Hvala ti i za suze
Što čovjek isplakati može
One će svjedočit jednom
Na sudu pred tobom bože.

Hvala ti za one dane
Kad nas teret života bije.
Hvala ti što opet sunce,
Od tebe do nas se slije.

Za sve ti Isuse hvala
To uvijek moramo znati.
I život nam je dobrota dala.
Da bi ga tebi mogli dati.

Prigodba za Božić u Podravskim Sesvetama

IDITE K STADLERU

Bile su dvije sestre,
Ko dvije male zvijezdice,
Bez oca i majke svoje,
Slika ratne Bosne to je.

Došle su dvije tople ruke.
Povele djecu iz te muke
A kamo sa njima sada.
Kad svud bijeda vlada.

Bog je tu djelovao,
Da bi svijetu pomogao,
Poslao je slugu svoga,
Usred svega jada toga.

Sirotinju je okupio,
I ženske je zaredio,
Da brinu za siromaha.
Da ih riješi muke svake.

Bog je Stadleru snagu dao
Dva je doma osnovao,
Egipta i Betlehema ,
Sirotinje više nema.

Svi su znali kamo ići,
Nadbiskupu brzo stići,
Bog nam i sad daje vjeru,
Idite i sad k Stadleru.

Ivan Golubić (Babićev)

SLUZI BOŽJEMU JOSIPU STADLERU

Vjerni slugo svevišnjega
Imaš srce djetinje
Dobri pastir svoga stada
I otac sirotinje.

Ljubio si neizmjerne
I davao samog sebe
A mi ćemo u pjesmama
Veličati sada tebe.

Pogledaj nas sa visine
I iscijeli naše rane
Da i nama sunce sine
U ove preteške dane.

Nije lako dobar biti
I križevce sam nositi
Ako nama ti pomogneš
Sve ćemo to prebroditi.

Hvala Bogu na tom daru
Što nam šalje takve ljude
Na njihovom brižnom maru
Da nam život ljepši bude.

Priredba na čast Josipu Stadleru u Podravskim Sesvetama, vodila je časna Emilijana Petrov

OBLJETNICA DR. JOSIPU STADLERU 125 GOD.
UTEMELJITELJA DRUŽBA
SESTARA SLUŽAVKI MALOG ISUSA

U Bosnu te Bog poslao,
Da bi tamo pomogao
Jako dobro on je znao,
Zašto je tebe izabrao.

Siroće si i sam bio,
nikog nisi ostavio
I znao si kako treba
Svakom dati komad hljeba.

Od ničega ti si tamo,
Podigao ustanove
Koje sad u ovo vrijeme
Jedva mogu da obnove.

Pozvao si i sestrice,
Isusove miljenice
Da bi tebi pomagale
Isusove družbe male.

Od tad prođe niz godina,
to već znade cio svijet
Od utemeljenja sestrica
godina je 125.

SLUŽAVKE MALOG ISUSA UTEMELJITELJA JOSIPA STADLERA

Sarajevo lijepi grade
Sagrađen od kamena
Utvrdio te višnji tvorac
Preko sluge Stadlera.

U našem su selu bile
Tri sestrice bogu mile
Dušu su mi plemenile
Dok su kod nas boravile

Divno je biti u tom gradu
I gledati svetinje
Ljudi nisu tvrda srca
Imaju srce djetinje.

Nije lako dobar biti
Tada Bogu služiti
Strpljive su one bile
I sve su to prebrodile.

Na jednome većem brijegu
Koji stoji pokraj grada
Tu u grobu leži sestra
Petrov Emilijana draga.

Predstojnica je bila Melhiora,
Emilijana je vodila zbora,
Kerubina je svinje hranila,
Majka božja ih je branila.

Dovela me do tog groba
Jedna starija sestrice,
A sve mi je to sredila
Ana Marija tajnica.

Otišle su u visine,
Više takvih neće biti,
Sada samo kao znamen.
Ostala je sestra Karmen.

Priredba na čast Josipu Stadleru u Podravskim Sesvetama

JOSIPU STADLERU

U tom lijepom malom gradu,
U Slavonskom Brodu.
Bog je svijetu dao nadu,
I hrvatskom narodu.

Kad se rodio dječak mali
Bez oca i majke svoje,
Josip njemu ime su dali,
Božje djelo bilo to je.

Kako je život prolazio,
I sam je siromah bio.
Sirotinju je svud tražio ,
Za velika djela se odvažio.

Osnovao je domove,
Gdje su gladni boravili.
Za njih se je pobrinuo,
Da bi ondje sretni bili.

Služavke maloga Isusa.
Još i danas ovo rade,
Okupljaju dobra srca,
Prijatelje stare, mlade.

Ove godine svi su bili,
I lijepo se udružili,
U njegovom rodnom gradu,
Stadlera su proslavili.

PJEVANE LITANIJE

Sveta Marijo
Sveta bogorodice
Sveta djevo djevica
Majko Kristova.

Sad tebe ćemo slaviti
I hvalu ti dat
O Marijo mila
Mi tebe ćemo zvat.

Majko crkve
Majko Božje milosti
Majko prebistra,
Majko prečista.

Ti majka si naša
Mi djeca smo tva
I srdašca naša
Vjek ljube te sva.

Majko neoskvrnjena
Majko nepovrijeđena,
Majko ljubezna
Majko divna.

O djevo nebeska
Nam molitve glas,
Nek k tebi se diže,
U ovaj sad čas.

Majko dobrog savjeta
Majko stvoriteljeva
Majko spasiteljeva
Djevice premudra.

Ti ljiljan si rajski
Sjaj sunca si svet
Nad djevicam svima
Najljepši si cvijet.

Djevice časna,
Djevice hvale dostojna.
Djevice moguća,
Djevice milostiva.

Mi vjenac ćemo plesti,
Sad tebi u har
O primi ga majko,
Ti od nas na dar.

Djevice vjerna,
Ogledalo pravde,
Prijestolje mudrosti,
Uzroće naše radosti.

Taj vjenac je cvijeće,
Vrlina ti svih,
Daj majko pomozi,
Da slijedimo njih.

Posudo duhovna,
Posudo poštovana,
Posudo uzorna pobožnosti
i ružo otajstvena.

Ti kraljica jesi
Sve što stvori Bog
O kraljuj i vodi
Nas do sinka svog.

Tornju Davidov,
tornju bjelokosni,
 Kućo zlatna
i škrinjo zavjetna.

Mi služiti ćemo tebi
Vjek vjerno po svud
 O kraljice naša
Ti pomoć nam bud.

Vrata nebeska,
Zvijezdo jutarnja,
Zdravlje bolesnih,
Utočište grešnika.

Sad hvale i slave
Dovršimo poj,
A ti nam o majko
daj blagoslov svoj.

Utjeho žalosnih,
Pomoćnice kršćana,
 Kraljice anđela
I kraljice patrijarha.

Nek rajski ti pogled
Vijek prati svud nas
 O prečista djevo
Daj vječni nam spas.

NEBESKI CVIJET

U vrtu nebeskog cvijeća
Najljepših mirisa i boja
Od svakog je uzrasta veća
Nebeska majka moja.

Ona je sve što nam treba
Suotkupiteljica je postala
Po Božjoj providnosti
Božjom se majkom zvala.

Ona zna za naše jade
I uvijek će nam pomoći
U srcu punom ljubavi i nade
Bdi je nad nama danju i noći.

Samo je žarko moliti treba
I uvijek će ti pomoć dati
Svakog će sa lijepog neba
U zagrljaj svoj zvati.

Žive jaslice (Josip, Marija i anđeli)

Žive jaslice (Pastiri) iz Marijine Legije

NA KRAJU OSMOG RAZREDA

Osam je godina prošlo
I stopilo se u jedan san
Osam je godina prošlo
Kao jedan jedini dan.

U klupama osmog razreda
Još nam je ostalo malo sati
Zajedno sa učiteljicom
S kojom se moramo rasti.

Bila nam je lijepa
Kao prva pročitana bajka
Dobra i brižna uvijek
Baš kao najbolja majka.

Dijelili smo i radost i tugu
I nije baš sve bilo glatko
Nismo znali za brigu drugu
Ovo je ipak baš bilo slatko.

Kada ne budemo čuli više
Zvono što svaki sat javlja
Sjećanje ne smije da izbriše
Da ono nas još uvijek
pozdravlja.

Kad budemo otvorili vrata nova
A stara će se zatvoriti za nama
Ostat će samo uspomena ova
Na đačke dane u Sesvetama.

Zato na kraju ovog doba
Zahvalimo nastavnicima
Za brigu i strpljenja mnoga
Što svaki od njih za nas ima.

Generacija '51

KOPRIVNICA

Koprivnica gradić mali
Lijepo ime njoj su dali
S korpivom su fina jela
Kruh, kolači i predjela.
To delaju stare majke
Fine žene koprivničanke
U bolnici sam pet put bila
Dvoje djece tam rodila.
U rodilištu je milina,
Rodila sam kćer i sina.
Doktori su dobri bili
Lijepo su to obavili.

A babice još i bolje
Nisu nigda mrzovolje.
Pintarec je doktor pravi
On ti dobro sve popravi.
Popravit mi je tak koljeno
Nije me baš ni boljelo
Sad mogu opet trčati
Plesati i klečati
Imala sam dva mioma
I jajnike bez hormona.
Se su mi to odstranili
I na noge me postavili.

Izbor najljepše narodne nošnje u Novigradu Podravskom

Krstitke

SESVEČKI BEČAREC 1998.

Ide Ivo kaput mu se širi
Pod pazujom tamburica viri
Što je Ante i njegova žena
Takvih para nigde više nema
Jozo nosi svilene obojke
Njega vole još i sad djevojke.
Đuradenc on se jako štima
Jerbo sneju jako lijepu ima
Ide Frljo i polako šepa
Njega krasi tamburica lijepa.
A Iveka nisam ni spomenul
On se čisto od žene okrenul
A naš Joška to je bečar pravi

Stalno ženu u sjedalu gnjavi.
Kolar Mara ti si stara lola
Kako rečeš tako biti mora.
Druga Mara da se i ne kaže
Mateku će morat sve i da laže.
Jana znade dobro popevati
I na sali zna sama čagati.
Što se ono pod rastinom praši
A to Agnjeza na motoru jaši.
Katica je uvijek dobra bila
Nekad se je malko naljutila.
A Jelica zgodna snešica
I njoj bi pasala minica.

Vetrenje graja na vetrenici na imanju Justine Randelj

KOLO

Ajde cure u to kolo malo
Već ga nesmo igrale odavno
Trine trine tri nevena
Ja ruža rumena
Dragi mi boluje
Ja ne znam što mu je.
Igram kolo kosa mi se vije
Preko kola dragi mi se smije
O jablane širi grane
A ja imam lepo janje
A ja imam lepo zlato
I vesela jesam zato.
Bremam kosu do garava čela
Za dragana iz drugog sela
Sitan biser magla pala
Stan djevojko moja mala
Tam za gorom za zelenom
Srce moje ajd za menom
Tam za gorom bela ruža
Dragi dragoj ruke pruža
dođi dragi iza oblachine
Ti ne čekaj sjajne mesečine
Dođi dragi okolo i preko
Dođi dragi nije ti daleko
Neven vene u čaši bez vode
I moj dragi kad od mene ode
Ružmarinu zelenog korena
Mene dragi voli od malena
Šuma gusta visoko drveće
Tko me nije ljubio nit neće
Da sam takva ko što mi govore
Skočila bi u duboko more
Skočila bi pa se utopila
Zlotvorima želju ispunila
S tim je naše kolo završeno
Sad svirajte da malo zaplešemo.

OD DRUGIH SAM ČULA
(ANA ŠVARBA, 1941.)
ČESTITKA ZA BOŽIĆ

Veselo je, snježak bijeli
Išćežnuo u svom ljetu,
A sa neba plavetnoga
Šapću zvijezde cijelom svijetu

Radujte se Božjem sinu,
Koji sa nebesa vam će doći
Da se sa vama ujedini
U toj sretnoj zimskoj noći

Kroz taj šapat zvijezda sjajnih,
Cijelo ljudstvo radost spaja
Jer u njemu odsjeva se,
Jedan dio Božjeg raja.

I dok zvone zvona sveta
Sa zvonika crkve bijele,
Dobre majke s dičnim ocem
Dragoj djeci dare dijele.

Tu vam ima jabučica
Pozlaćenih i rumenih.
Šeširića svake vrste,
I ovčica posrebređenih.

A u vijenac nakitili.
Svijećice su namjestili.
Na vrh drva sav u svili
Sa anđelićem izvjesili.

ANA ŠVARBA

MOLITVA ISUSU

O premilostivi Isuse usliši
Vapaj nasih skrušenih srdaca,
I na zadnjem času budi milosrdan,
O predragocijena krvi koju si za
nas prolio.

Milostivo primi našu molitvu,
Za smrtni čas našega života.

Kad se u onaj presudni čas.
Ugase naše oči.

Sjeti se Isuse ovog pogleda ,
Kojim te sada gledamo.

Kad klonu naše ruke,
I ne mogu zagrliti tvoj križ,
Sjeti se žarke ljubavi,
Kojom te sada grlimo.

Kad budu ledene naše usne,
I ne mogu poljubiti te više.

Sjeti se žarkih cijelova kojima,
Te sada ljubimo.

Kad zanijemi naš jezik.
I ne bude više mogao riječi reći,

Sjeti se ove molitve,
Kuju ti k tebi uzdižemo
I daj da na smrtnom
času naš zadnji,

Uzdah bude, Isuse,
Marijo i Sveti Josipe,
Budite mi na pomoć.

Vama predajem dušu
i tijelo svoje,
Našim bijednim dušama ,
Koje sada stavljam
u Vaše svete ruke,

Sada i za svu vječnost amen.

Verestovanje kod Isusovog groba na Veliki petek v Podravskim Sesvetama

ANA ŠVARBA
MOLI SE KOD MOLITVE
KRUNICE RADOSNIH OTAJSTVA

Kad otajstvo prvo molim
Ja Mariju majku volim
Idem k njojzi u sobicu
Ona moli molitvicu
Ali eto ti arkandela
Arkandela Gabrijela
On Mariju pozdravio
Oj Mario zdrava ti si
Gospodin te Bog uzvisi
Milosti si Božje puna
Na glavi ti rajska kruna
Ti ćeš sina poroditi
Isus će mu ime biti
Sinak će se Božji zvati
Na vjeke će kraljevati
Kad to čula sveta djeva
Ovaj pozdrav Gabrijela
Duša joj je zadrhtala
Te anđela zapitala
Kako ću se majkom zvati
Muža želim ne imati
A anđeo nastavio
Ne plaši se ti Marijo
Što porodiš bit će sveto
Duhom svetim je začeto
Tad Marija zemlji kleče
I anđelu tiho reče
Podlažem se volji Božjoj
I po riječi tvojoj

I riječ tijelom postala je
Među nama ostala je
O kršćani sretni mi smo
Po Mariji spašeni smo

Kad ostajstvo drugo molim
ja Mariju majku volim
Idem s njome po gorama
Do svetoga Božjeg hrama
I sveti je Josip s nama
On nas vodi po stazama
I sveta tetka kada je znala
Jedva nas je dočekala
Raširila ruke svete
Pred sestrino klekla dijete
Duha svetog puna bila
Mariju je pozdravila
O Marijo zdrava budi
Ti si dika sviju ljudi
Milosti si božje puna
Na glavi ti rajska kruna

Kad otajstvo treće molim
ja Mariju majku volim
Idem s njom iz Nazareta
Radi popisa cijelog svijeta
Kad smo došli do Betlehema
Za Mariju stana nema
Svi se njojzi narugaše
Kad je trudnu ugledaše
Mi odosmo izvan grada
Gdje pastiri pasu stada
Sveti Josip s njom je bio
I štalicu opazio

Tu Marija prenoćila
I Isusa porodila
U ponoći to se zgodi
Kad Marija majka rodi
Neba zemlje stvoritelja
Našeg dragog spasitelja
Tad se čudo dogodilo
Nebo se otvorilo
Anđeoske rajske čete
Zapjevaše pjesme svete
Nad štalicom zvjezda sija
Majka sinka svog povija
Josip gleda pun miline
Gdje ga griju dve živine
U štalicu pohitiše
Isusu se pokloniše
Ovo sretno porođenje
Svima bilo na spasenje

BERNARDICA

Bernadica djeva mala,
U šumi je drva brala,
Čudno svijetlo opazila,
pa se jako preplašila
Uze križić od krunice,
Poljubi ga, prekriži se
Kad se malo razabrala
Prema svijetlu pogledala.
Opazila u pećini,
Lijepu ženu u bjelini,
Tako lijepa, tako mila,
kakvu nije još vidjela.
Zvijezdama je okružena
Zlatnom krunom okrunjena.
Krunica joj o rukama,
Modrim pasom opasana
Ispod nogu cvate ruža,
Bernardici ruku pruža.
Stajala je samo malo,
I najednom je nestalo.
Bernardica djeva mala,
od žalosti zaplakala.
Što se tako brzo skrila,
ona žena tako mila.
I ponese drva kući,
Žalosna i tugujući
Iduć putem govorila,
U pećini što je vidjela.
Mnogi ljudi vjerovaše,
Mnogi joj se narugaše.
Kad je zora zablistala,
uranila djeva mala.
I požuri do pećine,
Moli Boga sa visine.

Da bi opet opazila,
onu ženu što se skrila.
Mnogi narod s njom je bio,
Do pećine nju pratio.
Kod pećine kleče doli,
Prekriži se i pomoli.
I zapali svoju svijeću,
i doživi opet sreću.
Dragu gospu ugledala,
za kojom je uzdisala.
Puna sjaja i miline
Spustila se sred pećine.
Tiho reče Bernardici,
Svojoj dragoj miljenici.
Bernardica draga moja,
Ja ću biti majka tvoja.
Ti ćeš sa mnom sretna biti,
Sretnom ću te učiniti.
Ali ne na svijetu tome,
već u raju nebeskome.
Kad to čula djeva mala
Kao anđel izgledala.
Tad zapita Bernardica
Marijina miljenica.
O gospođo dobro moje,
kaži meni ime svoje.
Kaži meni ime slatko,
jer me za njeg pita svatko.
Tada se je gospa mila
Samo malo nasmješila.
Bez grijeha sam ja začeta,
Isusova majka sveta.
Svete oči diže gori,
Bernardici progovori.

Moj je sinak odlučio,
Da bi narod uništio,
Jer mu počast ne davaju,
već ga psuju i vrjeđaju.
Ti sad idi i poteci,
I narodu ovom reci.
Nek kronicu mole svetu,
da nestane zla na svijetu.
Ljudima je ponovila
Što je gospa poručila.
Sa svih strana svijet dolazi,
dragu gospu obilazi.
Ljudi su je razumjeli
pa su crkvu sagradili
Ona djeli pomoć svima,

Koji za što molit ima.
Grešnici se tuda kaju
Bezbožnici obraćaju
Tuda narod pjeva cio,
Zdravo budi o Marijo
Zdravo budi o kraljice,
svih kršćana pomoćnice.
Mila majko moli za nas,
Na čas smrti dođi po nas.
Sveto trojstvo da hvalimo, tebe
majko da slavimo.
S anđelima da pjevamo,
Vječnu radost uživamo,
Hvaljen Isus i Marijo.

Predstava na čast Majke Božje Lurdske u Podravskim Sesvetama

KATARINA CILER

Sve na veću slavu Božju i
na čas blaženoj djevici Mariji,
na spasenje naše duše

Bijelog dana eto k nama
Hajdmo k Bogu s molitvama
Da u radu našem danas
Od zla svakog očuva nas

Anđele Božji čuvaru moj
Danas i uvijek uzame stoj
Ti me od zala očuvaj svih
Isusu uvijek vodi me ti

Andela Dergez

Deda i baka od Ivana Rusan (Kokošar)

OPOMENA

Svakim danom dušo moja,
K meni se približi,
Svakim danom ti mi reci,
Što ti dušu tišti,

Ja sam onaj koji sreću,
Na tom svijetu dajem.
Ja sam onaj koji srca,
Rane lečit znadem.

Uzmi mene ti za vođu,
Da te stalno vodim,
Jer strmi su tvoji puti,
Kud god sada hodiš

Ako doješ ti u polje
Čekaju te vuci,
Ako doješ ti u šumu .
Tu su ti hajduci.

A u selu dušo moja,
Ima i zlih ljudi,
Jer sotona stari majstor,
Svuda ti se nudi.

Uzmi mene ti za vođu,
Dušo moja draga,
Da ti duša tvoja dobra,
Ovde ne nastrada

Zato ti se eto nudim,
Da te vodim gore.
I da duša tvoja stigne,
Pred nebeske dvore.

ANA ZRINSKI

Ako misliš da uživaš
Svoga mira lepog raja,
Ali ipak ti upamti
Da teškom križu nikad kraja.

Jer kad dođe grom i kiša
Kad nas teška tuga bije,
Al za kišom teših suza
Opet nam se sunce smije.

Tako eto svakog dana
S milijuna tih godina,
Ta sudbina uvijek prati
Jer je suzna ta dolina.
Svaki čovjek moli Boga
Kad ga grije sunce sreće,
A kad dođe borba kušnja
On drugim putem kreće.

Isus uči i opominja
Svoje drage učenike,
Jer sotona znade spletke
Za Isusove miljenike

Tako hoće Isus dragi
Da iskuša naše vrline,
Jer hoće čisto zlato
Na svoje srce da privine.

Samo onda budi junak
Kad te snađu teški jadi,
Sa ljubavi primi križa
To baš Isus od nas traži.

SLAVA RANDELJ (BABINA) 1928.

Bog nam je otac
Zemlja nam mati
Hrvatska naša zemljica sveta
Kad smo oduvijek seljaci Hrvati
Dok bude vijeka dok bude svijeta.
Zavičaj žarki ljubimo svoj,
Pjevamo gromki naš ooj.

Zemljica naša ona nas hrani
Vraća nam našu seljačku muku
A kad poteško plugu i brani
S čela i naših žuljavih ruku
Krupan ko zrnje
Pada nam znoj
Pjevamo gromki naš ooj.

KATA HALUSEK 1935. GOD

Života prolazi danak
I bliži se vječni sanak
Ali prije nek ću spati
Ja ću tebe Bože zvati
Da mi budeš u pomoći
U toj vječnoj tamnoj noći
Da mi dušu bijeda mine
I Božja joj svijetlost sine
Pa je vodi sebi u visine

BROJALICE / KATA HALUSEK

Prvi palac djed je stari
U kuhinji obed vari
Drugi ide u dvorište da za
ogenj drva išče
Treći pako brže bolje piliće
I guske kolje
Ni četvrti nema mira
On za goste stol prestira
Na to dođe peti mali
pa se s palcem igra, šali
Kad u igri po kaminu
Prolijali govedinu
Kad to čuli drugi prsti
Uzeli su štapić čvrsti
U kuhinju dotrčali
Malog prsta tući stali
Čekaj, čekaj mali gad
Daj se s nama igraj sad

Danas jeste subota, jeste da
Ženit ćemo medvjeda, e pa šta
Kraj golemog jezera, jeste da
Bijela guska gakala, jeste da
A lisica svirala, e pa šta
Zec je kolo vodio iju ju iju juu
Puran barjak nosio pućpuru
Kokoška je sletjela, jeste da
I policu srušila, e pa šta
Polica se srušila, jeste da
A pjesma se svršila, e pa šta

ČESTITKA ZA MLADENCE

ANA ZRINSKI

U tihom roditeljskom domu
Pod budnim okom
oća i mile majke
Ti si odrasla, pa kuda ideš,
kuda se spremaš.

Ostavljaš oca, ostavljaš majku
Ostavljaš svoj roditeljski dom.
Ostavljaš djevojačke dane
I u njima djevojačke sanje.

A ti si bujala u vrtu
kao pupoljak na grani
Ali hvala Bogu
Našla se jedna ruka
Koja je potegnula za tim
pupoljkom da ga ubere,
Da si ga umetne na svoje grudi
I da iz njega cvate ružica
Koja će biti
Vjerna družica do smrti

A to je ruka tvog zaručnika
s kojim si danas stupila
i obećala pred Božjim oltarom
Da se nećete rastaviti do smrti.

A tebi dragi zaručnik
Stavljam ovaj cvijet
Da ga čuvaš i štitiš,
Da ti ga rano mraz ne pomrazi
Od ljudske zavisti.

A sada uđte s mirom
i budite sretni
I među vama neka
Cvate ljubav, mir i sloga
To vam želimo do Boga
i od malog srca svoga.
Ovo čestitanje vam je kratko
Ali ću vas zato poljubiti slatko.
Živjeli naši mladenci!

Svatovi Ane i Ivana Rusan

ANA ZRINSKI

Čestitam ti draga seko
Vjenčan dana tvoga
Sve što tebi imam reći
od srca je moga
Evo dođe dan rastanka,
od dragoga doma
Da ostavljaš roditelje
i ideš iz doma svoga.
Nećemo se žalostiti
To je Božja volja
Sama si si izabrala
i isto biti mora.

Ti ćeš danas sa Borisom
pred Božjim oltarom
Sastaviti vječnu vezu
zauvijek im danom.
Ljubite se međusobom,
molite se Bogu
Da sačuva među vama
Vjernost srca svoga.
A i tebi dragi Borise,
Ja čestitam sada
Što si bio riječi vjeran
ko granitna zgrada.

Ti ćeš danas s Kristinom
pred Božjim oltarom
Sastaviti vječnu vezu
zauvijek im danom.
Kad sastaviš novi život
Znaš sekice draga
Nemoj tjerat novu modu
I mržnje i jala.
Poštuj muža, roditelje,
Jedine na svijetu
Jer ti više nisi mala
Ko u ranom ljetu.

Vjenčan dan vam evo svanu,
radujmo se tome danu.
To vam kažem srcem cijelim
To vam uvijek ovo želim.

Tu na zemlji sreću, zdravlje,
a na nebu rajsko slavlje.

A sada pođite s mirom i budite sretni,
i među vama neka cvate
Ljubav, mir i sloga.
To vam želim od Boga
i od srca svoga.
Živjeli naši mladenci.

EMILIJANA PETROV
/ ČASNA SESTRA
PJESMA ZA VJENČANJE

Pun veselja i radosti
svanuo nam ovaj dan
Kada dragi zaručnici,
Stupiše sad pred oltar.
Da pred licem tvojim Bože
Sada daju zavijet svoj
Bračnu ljubav zauvijeke
U milosti božanskoj.

Isukrste hvala tebi
Na tolikoj milosti
Što su ovo dočekali
U zdravlju i radosti.
Naši mladi zaručnici,
Sad blagoslov daj Bože ti
Sretan život pun radosti
i blagi mir kršćanski.

Svatovi Ane i Slavka Dergez

Svatovi Ivanke i Stjepana Dergez

**MARIJA DEREŽIĆ rođ REP 1941.
ŠTIBRICA (BIRANJE POREZA)**

Gospoda se zbirala
Štibricu pobirala
Kmetići dohajali
Štibricu donašali

Jeden došel najzadnji
Dobro jutro nije li
“jel ti štibre kaj fali”
Fali meni jedan groš

Ili mi ga prostite
Ili vam ga dužen bum
Niti ti ga prostimo
Niti nama dužen buš

Već ti ideš u tamnicu
Na godinu dana

Blaž Lenger i njegov sastav

ZEČIĆ NA MJESEČINI

Bijela noć od mjesečine
I od heljde koja cvate
Pokrila je sve što spava
U te kasne noćne sate
Samo jedan zečić bijeli
Po stazici bijeloj šeće
Jer se nada da ga nitko
U toj noći smetat neće

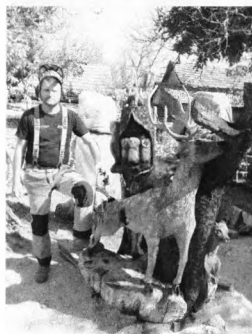
Šeći djete bijelo
Majčica mu tiho zbori
Ali ipak osluškuje
Svaki šum i glas u gori

Ivan Rep

Krunoslav Posavec

Kruno Posavec rođen je u Virovitici 1979 g. Od ranog djetinjstva interesira se za likovno izražavanje na papiru, betonu, drvu, cigli, siporexu i drugim materijalima. Tako su nastale razne skulpture iz siporexsa, prvo božićne jaslice (izložbe u Vukovaru, Zagrebu, Koprivnici itd.) a zatim i ostali motivi. Sudionik je brojnih likovnih kolonija te su njegova djela izložena diljem Hrvatske. Njegovi radovi su izloženi u Njemačkoj i Latviji. U zadnje vrijeme sve više poklanja pažnju kiparenju motornom pilom u drvu. Sudionik je međunarodnog festivala kiparenja motornom pilom u Salinovcu gdje ima zapažene rezultate. Do sada ima preko stotinjak skulptura a najdraži motivi su mu sveci i mitske životinje. U općini Podravske Sesvete ima izloženo nekoliko skulptura od kojih je najzapaženije "RASPELO" od 4m na ulazu u Podravske Sesvete ispod kojeg se mole molitelji u tradicionalnoj Sesvečkoj nošnji te preko dvadesetak uskrasnih pisanica o kojih su neke preko 1 metar visine. Oslikao je pročelje fasade zgrade osnovne škole dječjim motivima iz slikovnica u duljini preko 30m i ispred izradio prikladne skulpture. Hobbiji su mu izrada betonske galanterije, hortikultura, restauracija i izrada stilskog namještaja. Sudionik je mnogih skupnih izložbi.

Zahvala svima koji su pomogli u tiskanju knjige:

Koprivničko-križevačka županija

Verica Rupčić

Turistička zajednica područja Dravski Peski

Pekara "Dergez", Podravske Sesvete

Moja djeca i unuci

Snaha Maja

Suprug Ivan

Ivan i Marija Kolar

Ankica Lukač, Ivanić Grad

Zahvaljujem se i svim dobrim ljudima koji su mi pomogli, a posebno Zoranu iz Tiskare "Brzi".

Ico je uvijek nesebičan bio, mnogim knjigama sponzor bio. Neka njegovu obitelj sreća prati. Dragi Bog neka mu sve uzvрати.

Sadržaj

PREDGOVOR.....	5	ANA ŠVARBA - MOLITVA ISUSU	54
BILJEŠKA O SPISATELJICI.....	7	ANAŠVARBA - MOLI SE KODMOLITVE	
FESTIVAL ŽENA IZ RURALNIH		KRUNICE RADOSNIH OTAJSTVA.....	55
PODRUČJA.....	9	BERNARDICA.....	58
KAK SE NEGDA DELALO.....	11	KATARINA CILER.....	60
CVETUČIČE.....	13	OPOMENA.....	61
KAK SE NEGDA DELALO V NAŠEM		ANA ZRINSKI	62
SELU PODRAVSKE SESVETE.....	15	SLAVARANDELJ (BABINA) 1928.....	63
ČEJANJE PERJA.....	19	KATA HALUSEK 1935. GOD.....	63
IVANJSKE ISKRICE.....	20	BROJALICE / KATA HALUSEK.....	64
PESKULJAČE.....	21	ČESTITKA ZA MLADENCE	
ZDRAVI ZUB.....	22	ANA ZRINSKI.....	65
ŠOFER NACEK.....	23	ANA ZRINSKI.....	66
ČESTITKA ZA VUZEM.....	25	EMILIJANA PETROV / ČASNA SESTRA	
KOLINJE.....	26	PJESMA ZA VJENČANJE.....	67
JENPUT DOK BUDE.....	27	MARIJA DEREŽIĆ rođ REP 1941	
MALO CULO.....	28	ŠTIBRICA (BIRANJE POREZA).....	68
DEČJE IGRE KOJE SO SE		ZEČIĆ NA MJESEČINI.....	69
NEGDA IGRALE V SESVETAM.....	29		
IGRANJE TIČIČ.....	30		
IGRANJE SKRIVANCA.....	31		
IGRANJE NA JEDNOJ NOGI.....	32		
PRNKENA LOPTA.....	33		
PJESME.....	35		
JANJE MOJE BIJELO.....	35		
POSLJEDNJI LIST.....	36		
MAJKA.....	37		
MOJA MAMA.....	38		
HVALA TI.....	39		
IDITE K STADLERU.....	40		
SLUZI BOŽJEMU			
JOSIPU STADLERU.....	41		
OBIJETNICA DR. JOSIPU STADLERU			
125 GOD. UTEMELJITELJA			
DRUŽBA SESTARA SLUŽAVKI			
MALOG ISUSA.....	42		
SLUŽAVKE MALOG			
ISUSA UTEMELJITELJA JOSIPA			
STADLERA.....	43		
JOSIPU STADLERU.....	44		
PJEVANE LITANIJE.....	45		
NEBESKI CVIJET.....	48		
NA KRAJU OSMOG RAZREDA.....	49		
KOPRIVNICA.....	50		
SESVEČKI BEČAREC 1998.....	51		
KOLO.....	52		
OD DRUGIH SAM ČULA			
(ANAŠVARBA, 1941.)			
ČESTITKA ZA BOŽIČ.....	53		

Justina Randelj - snovače

Barica Karšič - trlica

"Sesvečice" na imanju Justine Randelj u Podravskim Sesvetama

